

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615202860
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1615202860.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci manžela: H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. č. XXX, proti manželke: S. H., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. č. XXX, o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu G. H., nar. XX.XX.XXXX, na čas po rozvode, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, 901 19 Malacky, za účasti starej matky V. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. č. XXX, na odvolanie manželky proti rozhodnutiu Okresného súdu Malacky, č.k. 8P/112/2015-175 zo dňa 14.03.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 8P/112/2015-175 zo dňa 14.03.2017, rozviedol manželstvo H. H., nar. XX.XX.XXXX a S. H., rod. K., nar. XX.XX.XXXX uzavreté dňa XX.XX.XXXX v E., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu E., vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom X. Na čas po rozvode manželstva zveril maloletého G. H., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti otca, zastupovaním maloletého a spravovaním jeho majetku oprávnil oboch rodičov. H. uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou XX eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva. Styk matky s maloletým ponechal bez úpravy. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Malacky č. 9P/46/2015 zo dňa 14.12.2015 v časti výroku o zverení maloletého G. do náhradnej osobnej starostlivosti a o vyživovacej povinnosti rodičov. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkom nemá nárok na ich náhradu.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 18, § 19 ods. 1, § 22, § 23 ods. 1, 2, 3, § 24 ods. 1, 4, 5, § 25 ods. 2, § 28 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 217 ods. 1, 2, § 231 C.s.p., § 121 C.m.p., a tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vzťahy medzi manželmi sú vážne rozvrátené, manželstvo účastníkov si neplní svoje funkcie, čím mal za preukázané splnenie zákonných predpokladov k rozvodu manželstva. Za príčinu rozvratu manželstva ustálil rozdielnosť v názorovej a povahovej sfére medzi manželmi, ktorá spôsobila vznik konfliktov (aj fyzických) medzi nimi a postupné úplné odcudzenie. Maloletého G. H. na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti otca, keď na základe výsledkov vykonaného dokazovania ustálil, že otec je schopný poskytnúť maloletému dieťaťu väčšiu stabilitu výchovného prostredia, kde aj za pomoci svojej matky - teda starej matky maloletého je schopný sa o maloleté dieťa riadne starať. Na strane matky skutočnosti, že často strieda zamestnania, svoje bydliská a partnerov, že v súčasnosti nemá doriešenú svoju bytovú otázku, že svojím správaním vyvoláva

konflikty, presadzuje iba svoje názory, vyhodnotil ako neposkytujúce dostatočnú záruku na riadnu starostlivosť o maloletého. V prospech výchovného prostredia u otca vyhodnotil jeho spôsobom života, povahové vlastnosti a stálu prácu, ktoré skutočnosti odôvodňujú záver, že otec bude osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Podľa názoru súdu prvej inštancie otec svojim doterajším správaním sa a konaním dáva väčšiu záruku, že nebude narušovať vzťah maloletého G. s matkou a jej rodinou - starými rodičmi, čo však u matky z jej doterajšieho správania sa k otcovi, svojmu najstaršiemu synovi, ako aj k starým rodičom z oboch strán nie je zrejmé resp. isté. Týmto rozhodnutím súd prvej inštancie zároveň zmenil aj rozhodnutie o zverení maloletého G. do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, keď prihliadol na jej vyjadrenie, že sa vzhľadom na vek už necíti spôsobilá pomáhať maloletému v učení a ktorá v prípade zverenia maloletého do osobnej starostlivosti otca, netrvala na zachovaní náhradnej osobnej starostlivosti. Konštatoval, že zverením dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov nie je dotknuté právo druhého z rodičov, teda všetky rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu ostávajú zachované. Nezistiac dôvod obmedziť alebo pozbaviť ani jedného rodiča rodičovských práv a povinností, súd prvej inštancie ponechal oprávnenie zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok oboj rodičom. Výšku výživného na maloleté dieťa posudzoval podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výšky výživného na maloletého vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého, príjmových pomerov oboj rodičov, zohľadnil osobnú starostlivosť otca o dieťa, vek dieťaťa, skutočnosť, že maloletý G. je žiakom piateho ročníka základnej školy, jeho zdravotný stav, vývojové potreby, ako aj celkový vývoj životných nákladov. Zohľadnil skutočnosť, že rodičia majú tiež vyživovaciu povinnosť k v súčasnosti plnoletému J. H., nar. XX.XX.XXXX, študentovi 3. ročníka gymnázia v Malackách. Výšku určeného výživného na maloletého považoval vzhľadom k veku maloletého a jeho vývojovým potrebám za dostačujúcu, konštatujúc, že matka je schopná sa zamestnať a dosahovať príjem tak, aby mohla určené výživné v záujme maloletého plniť. Poukázal na skutočnosť, že matka neustále strieda zamestnania, tieto sú iba krátkodobé, pričom z potvrdení o jej príjmoch je zrejmé, že ak by matka pracovala riadne, dlhodobejšie, nič jej nebráni dosiahnuť dostatočný príjem na uhradenie stanovenej výšky výživného. Mal za to, že určená výška výživného pri zohľadnení otcom poberanej dávky štátu - prídavky na dieťa a daňovým bonusom, pri poskytnutí plnenia výživného aj z jeho strany, je dostatočná na pokrytie potrieb dieťaťa a na jeho zdravý všestranný vývoj. Styk maloletého s matkou ponechal bez úpravy. O trovách konania rozhodol podľa § 52 C.m.p..

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka vo výroku, ktorým súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti otca. Odvolaciemu súdu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a maloletého zveriť do jej osobnej starostlivosti. Uviedla, že maloletý otca nerešpektuje, tvrdiac, že otec je pre maloletého zlým príkladom, každý deň je v šenku, maloletého nevedie k hygienickým návykom (čistenie zubov), nenavštevuje s maloletým zubára, pri príprave do školy sa maloletému miesto otca venuje starší syn.

4. Otec písomné vyjadrenie k odvolaniu matky nepodal.

5. Kolízny opatrovník odvolaciemu súdu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho časti napadnutej odvolaním ako správne potvrdiť. Zotrval na svojich vyjadreniach v konaní pred súdom prvej inštancie, vychádzajúc z vykonaného dokazovania a z podaných správ, že matka nie je schopná maloletému zabezpečiť stabilné rodinné prostredie a riadnu starostlivosť.

6. Odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné vyhovieť.

7. Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 8P/112/2015-175 zo dňa 14.03.2017, rozviedol manželstvo rodičov maloletého G. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorého zveril na čas po rozvede do osobnej starostlivosti otca, zastupovaním maloletého a spravovaním jeho majetku oprávnil obidvoch rodičov, matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou XX eur mesačne, styk matky s maloletým ponechal bez úpravy. Vo veci rozhodol podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, C.s.p. a C.m.p..

8. V danom prípade podala odvolanie matka len proti výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie na čas po rozvede manželstva zveril maloletého do osobnej starostlivosti otca. V odvolacom konaní ide

o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva, preto odvolací súd bude účastníkov konania označovať ako otec a matka. Výrok rozsudku, ktorým súd manželstvo rozviedol nadobudol právoplatnosť dňa 21.06.2017.

9. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vyvodil z neho správny právny záver a svoje rozhodnutie aj riadne zdôvodnil, pričom v odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré ako správne poukazuje.

10. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Na potvrdenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dopĺňa, že v konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, ktoré potvrdzuje správnosť záverov súdu prvej inštancie, keď bolo nesporene preukázané splnenie podmienok pre zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca na čas po rozvode manželstva. Z priebehu vykonaného dokazovania vyplýva, že výchovné, rodinné prostredie a celkové zázemie u otca, je svojimi podmienkami pre starostlivosť o maloletého vhodnejšie a stabilnejšie, ako neusporiadané životné pomery na strane matky. V danom prípade je potrebné tiež zohľadniť prítomnosť starej matky maloletého, ktorá býva v tesnej blízkosti otca, ktorej v dôsledku nedostatočnej starostlivosti matky o maloletého bol maloletý doposiaľ zverený do náhradnej osobnej starostlivosti a ktorá spolu s otcom a starším synom rodičov, prispieva k stabilite rodinného zázemia maloletého na ktoré je maloletý zvyknutý. Taktiež nie možné opomenúť aj skutočnosť, že matka má neusporiadané a konfliktné vzťahy nielen s otcom maloletého, ale aj so svojou blízkou rodinou, pričom maloletý v starostlivosti otca má zabezpečené, tak ako doposiaľ, aj ďalšie udržiavanie a upevňovanie vzťahov z celou svojou rodinou, vrátane rodiny matky a starých rodičov zo strany matky. Námietky tvrdené matkou v odvolaní je potrebné považovať za účelové a v kontexte s preukázaným skutočným stavom, ako nedostatočné na spochybnenie správnosti záverov súdu prvej inštancie. Námietky, ktoré matka uviedla v odvolaní zohľadnil v rozhodnutí súd prvej inštancie, v odvolaní neboli uvedené nové skutočnosti, ktoré by mohli byť dôvodom pre zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o zverení maloletého. Aj napriek tomu, že matka nenapadla svojim odvolaním výšku určeného výživného odvolací súd udáva, že aj v tejto časti výrok rozsudku súdu prvej inštancie je vecne správny, keďže určená výška výživného zodpovedá ako odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, tak aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, ich možnostiam a schopnostiam, v zmysle kritérií rozhodných pre určovanie výživného na maloleté deti uvedených v ust. § 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Do určenej výšky výživného súd prvej inštancie správne premietol aj ďalšie rozhodujúce skutočnosti a to výkon výlučnej osobnej starostlivosti otca o maloleté dieťa a skutočnosť, že každý z rodičov má ešte vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi J. H..

12. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie v danej veci vo výrokoch týkajúcich sa úpravy pomerov manželov k maloletému na čas po rozvode rozhodol v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o rodine, ktoré správne na danú vec aplikoval, odvolací súd rozhodnutie súdu v tejto napadnutej časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 C.m.p..

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).